

Megnyugtatósul magamnak

Báti Zsuzsa

*Ne szökj meg
a zápor elől!
A párolgó rétek
úgyis nyomon követnek,
megkötöz a szivárvány
tarka szíja
és gúnyosan nevetgélnek majd
az akáclevelek,
ha kisüt a nap.*

*Ne szökj meg
az este elől,
hiszen a tüskés árnyak között
nyakad töröd,
ha lapulva végigoszsz a ligeten
és éjfélve úgyis nyakonragadnak
a dühös boszorkák.*

*Ne szökj meg
a telefonok elől!
Vinnyogó sírásuk,
ütemes jajuk
füledbe lopakodik úgyis, megládd.
Maradj veszteg
és tárcsázz türelmesen
a holnapi nyugalmadért.*

Riadt éjszakák

Báti Zsuzsa

*Almos tócsák tükrén
képét kergeti a fény
szakadatlanul,
az állomás felől, hallom,
mint szusszan egyet
a messze készülő vonat.
sikolt a gőz,
nagyot sikolt,
és a kerekek ütemére
— álomból tépett visszhang kényszerítése
gyilkolón villannak
a nyárfák levelei.*

*... és nem tud az éj alászállni,
nem tud megpihenni a hang,
a sötétet hasító vonatok fütytyétől
föl-fölakad
a hőség kemény gomolyagán,
ing és nem zuhanhat le sem,
bolyong, reszket,
mint idegeimben a félelem:*

*nemsokára itt a Nap,
az örök lángoló,
lehetek hatalmas,
mint a fény,
könyörtelen, mint a világosság,*

*és nem lehetek már jó,
nyugodt mélyálmú szeretet,
mint fiatal anyák ölén pihenő gyerekek
lepke-mosolya.*

